

koncertní sezona
2025/26

SEVEROČESKÁ FILHARMONIE TEPLICE
uvádí 7. abonentní koncert
komorního cyklu K

Flautus Vocis

Anna Kršková – příčná flétna, pikola
Anežka Hessová – příčná a altová flétna
Nikola Květoňová – příčná flétna
Petr Grau – basová flétna

---

22. dubna 2026 v 19:00 hodin
Lázně Beethoven Teplice

Poslední komorní večer letošní abonentní sezóny Severočeské filharmonie Teplice rozezná známé melodie barokního repertoáru, romantického období i ukázky z hudby 20. století, a to v zajímavých aranžích koncertů či symfonických kusů pro flétnové kvarteto.

Německý rodák **Georg Friedrich Händel**, jeden z neplodnějších skladatelů všech dob, byl činný především v zahraničí, zejména v Londýně. Je jedním z mála skladatelů své doby, jehož opery a oratoria oslovují i dnešní diváka a provádějí se po celém světě. Německé vzdělání, italské zkušenosti a anglické pracovní prostředí jej obohatily o kosmopolitní nadhled, který jeho současníci většínou postrádali. Oratorium Šalomoun poprvé zaznělo v roce 1749 v londýnském divadle Covent Garden. Libreto vychází z biblického textu. První část se odehrává při svěcení chrámu, kdy syn krále Davida a poslední král izraelského království slibuje své milované manželce, že jí postaví krásný palác. Druhý díl skladby líčí známý spor dvou žen o malé dítě, který Šalomoun s mečem v ruce moudře rozsoudí. Námetem třetího dílu oratoria je **návštěva královny ze Sáby**. Úvodní melodie této části se velice proslavila a k jejím nejprestižnějším uvedením patří zahájení olympijských her v Londýně v roce 2012.

Vystudovaný kněz a původně houslista, italský barokní mistr Antonio Vivaldi, jehož čtyři houslové koncerty Čtvero ročních dob patří dodnes k celosvětově nejhranějším skladbám vůbec, působil po většinu života jako učitel hudby v Benátkách v Ospedale della Pietà, sirotčinci pro opuštěné a nemanželské dívky ze šlechtických rodin. Pro potřeby instituce a jejích koncertních vystoupení a mší měl povinnost psát pravidelně a ve velmi krátkých intervalech. Komponoval ve velkém díla všech forem, od oper přes kantáty a sonáty až po komorní hudbu. V rámci více než 500 instrumentálních koncertů pro nejrůznější nástroje a jejich kombinace, které pro své žáky napsal, napsal pouze tři koncerty pro „flautino“, sopraninovou zobcovou flétnu. **Koncert C dur** je virtuózní a odehrává se ve vyšších, nejlépe znějících polohách nástroje.

Georg Friedrich Händel byl mimo jiné nadaným varhaníkem a jeho varhanní koncerty byly „lákadlem“ pro posluchače jeho oratorií. Händelova hra na varhany dodávala provedením prvek virtuozity, který zpěvu pravděpodobně chyběl, protože jeho oratoria byla psána pro méně kvalifikované zpěváky než opery. Čtyřvětý varhanní **Koncert F dur „Kukačka a slavík“** pro komorní varhany bez pedálů a malý barokní orchestr měl premiéru v Londýně v roce 1739 jako mezihra během prvního provedení skladatelova oratoria Izrael v Egyptě. Název díla vyplývá z druhé věty Allegro, v níž zní motivy ptačího zpěvu.

Cykly symfonických básní **Bedřicha Smetany** Má vlast je základním kamenem české národní hudby. Najdete v něm přírodu, lásku, krutost i válečnou vřavu. Časově pokrývá období od dávnověku až po optimistickou vizi budoucnosti. **Vltava** je bezesporu nejrychlejší a též nejčastěji uváděnou symfonickou básní cyklu. Její obsah nejlépe charakterizuje sám autor, který ji psal již ve stavu plné hluchoty: „Skladba líčí běh Vltavy, začínaje od prvních obou pramének, Teplá a Studená Vltava, spojené obou potůčků do jednoho proudu; pak tok Vltavy v hájích a po lučinách, krajinami, kde zrovna se slaví veselé hody; při noční záři lůny rej rusalek; na blízkých skalách vypínají se pyšné hrady, zámky a zříceniny, Vltava víří v proudech Svatojánských; teče v širokém toku dále ku Praze, Vyšehrad se objeví, konečně mizí v dálce v majestátném toku svém v Labi.“ Smetana si ve skladbě nevíšmá jen řeky a přírodu, kterou protéká, snaží se přírodu i pochopit a oslavit. K přírodě mu neodmyslitelně patří i člověk, poukazuje proto i na spojení české krajiny a české lidové povahy, například ve svatební polce, a opěvuje siluetu hradů i upomínající na starou českou slávu.

Felix Mendelssohn-Bartholdy byl podobně jako Mozart ve své době označován za zázračné dítě. Ačkoli se v mládí věnoval umění, literatuře, jazykům a filozofii, dospěl k rozhodnutí, že se bude živit hudbou. Pracovní život trávil mezi Berlínem a Velkou Británií. Ve svých šestadvaceti letech byl vybrán jako dirigent Gewandhausu v Lipsku. Založil zde konzervatoř a setrval do konce svého krátkého života, ukončeného infarktem. **Rondo capriccioso**, op. 14 zkomponoval pro sólový klavír. Dílo se skládá z lyrického Andante E dur propojeného s virtuózním Prestem e moll. Devatenáctiletý Mendelssohn původně složil Presto jako samostatnou etudu. O dva roky později během svého pobytu v Mnichově dílo upravil pro talentovanou a okouzující sedmnáctiletou klavíristku Delphine von Schueroth. Dívka, kterou znal z Paříže od jejích dvanácti let, si stěžovala na strohost díla. Přidal k němu tedy pomalý úvod, jeho slovy „omáčku a žampióny“, čímž vytvořil formu, v níž skladba uváděna dodnes.

Edvard Hagerup Grieg (1843–1907) dodnes patří za jednoho z nejhranějších skladatelů 19. století a za největšího norského skladatele vůbec. Jeho hudba vychází z národních tradic a lidové hudby Norska. Stal jedním z předních zjevů národních škol, jež se objevily ve vývoji hudby sklonku 19. století. **Lyrické kusy** (Lyriske stykker) jsou souborem 66 sólových klavírních skladeb, vydaných v deseti svazcích během téměř čtyř desítek let. Patří ke Griegovým nejhranějším dílům. Zároveň jsou velmi osobním druhem deníku, který si Grieg vedl po celý život, nebo jakousi zповědi, protože odrážejí nejniternější okamžiky ze skladatelova života. Ve výběru zazní kromě Melancholie, Elegie a Valčíku také části Tanec elfů (Alfendans), Lidová píseň (Folkevisen), Malý ptáček (Liten fugl), Tanec (Halling) a Pochod trollů (Trolltog).

Francouzský skladatel, básník a dramatik **Marc Berthomieu** svou energii věnoval převážně vzdělávání, a tak v roce 1962 založil tzv. Konzervatoř v Paříži - 15. obvod. V roce 1973 získal cenu Francouzské asociace pro autorská práva v umění, v roce 1977 cenu Asociace dramatiků a dramatických skladatelů, cenu Francouzské akademie, cenu Léa Delibese a mnohá další ocenění, a to i jako aktivní spisovatel. Jeho kompoziční díkce je založena na francouzské klasické hudbě včetně barokní, s náznaky modernismu v harmonickém obsahu. Ačkoli se v poslední době objevilo několik nahrávek s jeho díly, jeho skladby jsou do značné míry neznámé a stále čekají na znovuoživení. Nestává se často, že by repertoár flétnového sboru používal až 16 jednotlivých linek, ale takto koncipovanou Berthomieuovu skladbu **Kočky** (Les Chats) je možné zahrát i s pouhými 4-5 hudebníky, takže klíčem je vysoká technická úroveň všech zúčastněných. Dílo osloví diváky svými charakterizacemi koček různých druhů. Perský modrý kocour je velký mazal, puma ukazuje drápy a rys číhá na svou kořist. Nic pro milovníky psů!

Argentinský hudební skladatel s italskými kořeny, virtuózní hráč na bandoneon a aranžér **Ástor Piazzolla** vnesl do žánru argentinského tanga doslova revoluci. Zakomponováním prvků klasické hudby a jazzu do tradičního schématu dal vzniknout osobitému stylu, pro nějž se vžil název Tango nuevo. Skladbu **Oblivion** (nevědomí) vytvořil v roce 1982. Proslavila se jako motiv italského filmu z roku 1984 „Enrico IV“ (Jindřich IV.) režiséra Marca Bellocchia. Hlavní postavou je herec-dějepisec, který ztratí vědomí během rekonstrukce historické události. Když znovu nabyde vědomí, převezme identitu postavy, kterou hrál, císaře Svaté říše římské Jindřicha IV. Nostalgiická melodie začíná jako pomalá milonga, žánr uruguayské a argentinské hudby považovaný za předchůdce tanga. Melodie nastoluje „atmosférickou“ až „strašidelnou“ atmosféru a dodnes je jedním z nejhranějších autorových děl. **Libertango** si Piazzolla zkomponoval sám pro sebe a svůj bandoneon. Nahrál ji a vydal v roce 1974 v Miláně. Název je složeninou spojující slova „Libertad“ (španělsky „svoboda“) a „tango“, symbolizující Piazzollův odklon od klasického tanga k Tango nuevo.

Flétnové kvarteto **Flautus Vocis** založil v roce 2010 Petr Grau. Členové souboru hrají na různé druhy fléten, od pikoly až po altovou a basovou flétnu, čímž vytvářejí pestrou zvukovou paletu. Repertoár kvarteta zahrnuje skladby různých stylových období – od úprav klasických děl až po současnou hudbu a populární melodie. Aktivní ansámbl s více než desetiletou tradicí se kromě domácích domácií představil například na koncertech v Turecku. Po delší odmlce způsobené mateřskými povinnostmi se kvarteto u příležitosti dnešního koncertu znovu setkává, a má tak příležitost opět sdílet radost z hudby se svými posluchači.

Anna Kršková začala studovat hru na příčnou flétnu na Gymnáziu Jana Nerudy s hudebním zaměřením. Po absolvování gymnázia pokračovala ve studiu na Pražské konzervatoři a následně na Hudební a taneční fakultě Akademie múzických umění v Praze, kde pod vedením prof. Jiřího Války v roce 2016 úspěšně dokončila magisterské studium. V roce 2011 absolvovala roční stáž v Budapešti na Hudební akademii Ference Liszta, kde studovala ve třídě Zoltána Gyöngyösyho a Jánose Bálinta. Během studia se věnovala také komorní hře. Spolupracovala s Filharmonii Hradec Králové, Talichovou komorní filharmonii, Českou studentskou filharmonii a souborem Berg. V současné době působí jako první flétnistka Severočeské filharmonie Teplice.

Anežka Hessová studovala hru na flétnu na Konzervatoři v Českých Budějovicích pod vedením Petra Riese a Jakuba Riese, následně na JAMU v Brně u prof. Václava Kunta. Je laureátkou mnohých soutěží v sólové i komorní hře. Mezi své největší úspěchy řadí zejména první místo v Mezinárodní

soutěži Leoše Janáčka v Brně a finálovou účast v prestižní Mezinárodní flétnové soutěži v Budapešti. Mnohokrát vystoupila jako sólistka s Jihočeskou komorní filharmonií, Filharmonií Brno a Ensemble Opera diversa. V současné době působí jako 1. flétnistka v Symfonickém orchestru hl. m. Prahy FOK a v orchestru Národního divadla.

Nikola Květoňová začala hrát na flétnu v devíti letech. Poté byla úspěšně přijata na Pražskou konzervatoř. Dále se vzdělávala na Hudební akademii múzických umění ve třídě prof. Jiřího Válka. Během těchto let získávala zkušenosti v řadě orchestrů, jako např. Symfonický orchestr Hl. m. Prahy FOK nebo Berg. Jako první hráčka působila ve Filharmonii Hradec Králové. Zároveň se intenzivně věnovala komorní hudbě, a to v duu s harfistkou Hedvikou Moussa Bachou nebo v triu, se kterým navštívila Festival komorní hudby v japonském Kyotu. Od roku 2020 je členkou Hudby Hradní stráže a Policie České republiky. Mimo jiné se věnuje i pedagogické činnosti na ZUŠ Jižní Město.

Petr Grau absolvoval Konzervatoř Jaroslava Ježka v Praze ve flétnové třídě Aleny Kříklánové. V průběhu studia i po jeho ukončení se účastnil řady interpretačních i metodických kurzů, například u Clary Novákové, Hansgeorga Schmeisera a dalších. Jeho interpretační dráha je spjata se soubory Ensemble Bona Fide, Bona Fide Tango a Flautus Vocis. Dvanáct let byl angažován v orchestru opery Národního divadla v představení Kouzelná flétna, se kterým se zúčastnil turné po Japonsku. S Kouzelnou flétnou jej pojí i několikaleté účinkování v představeních Dejvického divadla. Pravidelně natáčí pro Českou televizi i Český rozhlas. Na Mezinárodním festivalu melodramu v průběhu let spolupracoval např. se Soňou Červenou, Bořivojem Navrátilem, Janem Kačerem a dalšími předními umělci. Podílel se na táčení řady CD, např. Misterio del Angel – Bona Fide Tango, výroční CD společnosti pro soudobou hudbu Přítomnost, CD Jiřího Bílého – Neptej se, a dalších. Petr Grau je též aktivní jako aranžér např. repertoáru kvarteta Flautus Vocis i jako pedagog. Vyučuje na Konzervatoři Jaroslava Ježka a v ZUŠ Jižní Město, kde jeho žáci pravidelně vyhrávají celostátní kola soutěží MŠMT. Za svou pedagogickou práci též obdržel řadu ocenění.

PROGRAM:

George Friedrich Händel (1685–1759)
Symfonie „Příjezd královny ze Sáby“
z oratoria Šalamoun

Antonio Vivaldi (1678–1741)
Koncert pro sopraninovou flétnu
C dur, op. 44, č.11, RV 443
Largo

George Friedrich Händel
Koncert F dur „Kukačka a slavík“ č. 13,
HWV 295
Allegro

Bedřich Smetana (1824–1884)
Vltava

Felix Mendelssohn-Bartholdy
(1809–1847)
Rondo Capriccioso, op. 14

Přestávka

Edvard Hagerup Grieg (1843–1907)
Lyrické kusy
*Alfendans – Melancholie – Folkevise –
Elegia – Liten fugl – Halling – Walzer –
Trolltog*

Marc Berthomieu (1906–1991)
Kočka
*Modrá perská – Puma – Siamská – Rys –
Kočka na střeše*

Ástor Piazzolla (1922–1992)
Oblivion
Libertango

Severočeská filharmonie Teplice | +420 778 888 013 | e-mail: sev.filharmonie@seznam.cz
www.severoceskafilharmonie.cz | www.scf.sf.cz

Změna programu vyhrazena.

Při koncertech je zakázáno fotografovat a pořizovat audiovizuální záznamy. Prosíme návštěvníky, aby při koncertech vypínali své mobilní telefony.

Za finanční podpory Ministerstva kultury ČR a Ústeckého kraj